

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

1.1 Všeobecný kontext

Hospodárstvo Únie v súčasnosti stráca značné množstvo potenciálnych druhotných surovín, ktoré sa nachádzajú v tokoch odpadu. V roku 2013 v EÚ celkovo vzniklo približne 2,5 miliardy ton odpadu, z čoho 1,6 miliardy ton nebolo opätovne použitých ani recyklovaných, a teda ich hospodárstvo EÚ stratilo. Odhaduje sa, že je možné recyklovať alebo opätovne použiť dodatočných 600 miliónov ton odpadu. Recykloval sa napríklad len obmedzený podiel komunálneho odpadu Únie (43 %), zvyšok sa skládkoval (31 %) alebo spaľoval (26 %). Únia teda prichádza o cenné príležitosti zlepšiť efektívne využívanie zdrojov a budovať intenzívnejšie obehové hospodárstvo.

V oblasti nakladania s odpadom existujú nezanedbateľné rozdiely medzi jednotlivými členskými štátmi Únie. V roku 2011 šesť krajín skládkovalo menej než 3 % svojho komunálneho odpadu, 18 krajín skládkovalo viac než 50 % svojho komunálneho odpadu, pričom v niektorých krajinách podiel skládkovania presiahol 90 %. Existuje naliehavá potreba dosiahnuť vyváženejší stav v tejto oblasti.

Návrhy zmeniť smernicu 2008/98/ES o odpade¹, smernicu 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov², smernicu 1999/31/ES o skládkach odpadov³, smernicu 2000/53/ES o vozidlách po dobe životnosti⁴, smernicu 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch⁵ a smernicu 2012/19/EÚ o odpade z elektrických a elektronických zariadení⁶ tvoria časť balíka predpisov o obehovom hospodárstve, ktorý obsahuje aj oznámenie Komisie „Kruh sa uzatvára – Akčný plán EÚ pre obehové hospodárstvo“.

1.2 Dôvody a ciele návrhu

Z aktuálnych trendov vyplýva, že je možné dosiahnuť ďalší pokrok v efektívnosti využívania zdrojov a že tento pokrok môže priniesť významné hospodárske, environmentálne a sociálne výhody. Premena odpadu na zdroj je základným predpokladom zvyšovania efektívnosti využívania zdrojov a uzatvorenia kruhu v rámci obehového hospodárstva.

Právne záväzné ciele v právnych predpisoch EÚ v oblasti odpadového hospodárstva pôsobia ako kľúčový katalyzátor úsilia zameraného na zlepšenie postupov v rámci odpadového hospodárstva, stimuláciu inovácií v oblasti recyklácie, obmedzenie skládkovania a vytváranie podnetov na zmenu správania spotrebiteľov. Ďalší rozvoj politiky odpadového hospodárstva môže priniesť výrazné výhody v podobe udržateľného rastu a vytvárania pracovných miest,

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Smernica Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Ú. v. ES L 269, 21.10.2000, s. 34 – 43).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, ktorou sa zrušuje smernica 91/157/EHS (Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1 – 14).

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38 – 71).

zníženého objemu emisií skleníkových plynov, priamych úspor vyplývajúcich z lepších postupov v odpadovom hospodárstve a lepšieho stavu životného prostredia.

Návrh na zmenu smernice 2008/98/ES je reakciou na právny záväzok preskúmať ciele v oblasti odpadového hospodárstva vytýčené v uvedenej smernici. Návrhy, ktoré sú súčasťou balíka o obehovom hospodárstve a ktorými sa mení uvedených šesť smerníc, čiastočne vychádzajú z návrhu, ktorý Komisia predložila v júli 2014 a následne vo februári 2015 stiahla. Sú v súlade s cieľmi plánu efektívneho využívania zdrojov⁷ a siedmeho environmentálneho akčného plánu⁸ vrátane uplatňovania hierarchie odpadového hospodárstva v plnej miere⁹ vo všetkých členských štátoch, zníženia miery vzniku odpadu v absolútnych hodnotách, ako aj v prepočte na obyvateľa, zabezpečenia vysokej kvality recyklácie a využívania recyklovaného odpadu ako významného a osvedčeného zdroja surovín pre Úniu. Takisto predstavujú prínos pre vykonávanie iniciatívy EÚ v oblasti surovín¹⁰ a sú zamerané na potrebu predchádzať vzniku potravinového odpadu. Navyše sa týmito návrhmi zjednodušujú povinnosti v súvislosti s podávaním správ obsiahnuté vo všetkých šiestich smerniciach.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIA VPLYVU

2.1 Štúdie

V návrhoch a sprievodnom posúdení vplyvu sa posudzujú technologické a socio-ekonomické aspekty, ako aj aspekty nákladov a prínosov vyplývajúcich z vykonávania a ďalšieho rozvoja právnych predpisov EÚ v oblasti odpadového hospodárstva. V doplnku k posúdeniu vplyvu sa analyzovali možné vplyvy dodatočných obmien hlavných možností politík vymedzených v posúdení vplyvu.

2.2 Interné konzultácie

Prípravu legislatívnych návrhov na pôde Komisie sledovala riadiaca skupina pre posúdenie vplyvu zložená zo zástupcov viacerých útvarov Komisie (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC a ESTAT).

2.3 Externé konzultácie

Komisia vypracovala orientačný zoznam problémov, ktoré je potrebné riešiť, a vo februári 2013 sa začali prvé rozhovory s kľúčovými zainteresovanými stranami. Verejná online konzultácia spĺňajúca minimálne normy pre konzultácie sa začala v júni 2013 a skončila sa v septembri 2013. Predložených bolo 670 reakcií, čo je odrazom značného znepokojenia verejnosti nad situáciou v oblasti odpadového hospodárstva v EÚ a vysokých očakávaní v súvislosti s opatreniami EÚ v tejto oblasti. Osobitná konzultácia s členskými štátmi prebiehala v období od júna do septembra 2015, rovnako ako širšia konzultácia o obehovom hospodárstve.

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1386/2013/EÚ z 20. novembra 2013 o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobrý život v rámci možností našej planéty“ (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ V rámci hierarchie odpadového hospodárstva má prioritu predchádzanie vzniku odpadu, potom nasleduje jeho opätovné používanie a recyklácia a až po nej energetické zhodnocovanie či zneškodňovanie vrátane skládkovania a spaľovania bez energetického zhodnocovania.

¹⁰ KOM(2008) 699 a COM(2014) 297.

2.4 Posúdenie vplyvu

Spolu s návrhom prijatým v júli 2014 sa uverejnila aj správa o posúdení vplyvu a zhrnutie¹¹. V posúdení vplyvu, ktoré zostáva hlavným analytickým základom revidovaných legislatívnych návrhov, sa zhodnotili hlavné environmentálne, sociálne a hospodárske vplyvy rôznych možností politik na zlepšenie nakladania s odpadom v EÚ. Posudzujú sa rôzne úrovne ambícií, ktoré sa porovnávajú so základným scenárom s cieľom určiť najvhodnejšie nástroje a ciele a zároveň minimalizovať náklady a maximalizovať prínosy.

Výbor Komisie pre posudzovanie vplyvu vydal 8. apríla 2014 kladné stanovisko k posúdeniu vplyvu a zároveň poskytol niekoľko odporúčaní v súvislosti s doladením správy. Výbor požiadal o podrobnejšie vymedzenie problému, objasnenie potreby nových strednodobých cieľov, posilnenie argumentov v prospech zákazu skládkovania z hľadiska subsidiarity a proporcionality, posilnenie argumentov v prospech jednotných cieľov pre všetky členské štáty, ako aj o podrobnejšie vysvetlenie toho, ako sa v návrhu zohľadňujú rozdielne výsledky členských štátov.

Na základe posúdenia vplyvu sa dospelo k záveru, že výsledkom kombinácie možností budú tieto výhody:

- zníženie administratívnej záťaže, predovšetkým pre malé zariadenia alebo podniky, zjednodušenie a lepšie vykonávanie vrátane zabezpečenia toho, aby ciele spĺňali daný účel,
- vytváranie pracovných miest – do roku 2035 by sa mohlo vytvoriť viac ako 170 000 priamych pracovných miest, z ktorých väčšinu by nebolo možné presunúť mimo EÚ,
- zníženie emisií skleníkových plynov – počas obdobia rokov 2015 až 2035 by sa dalo zabrániť emisiám skleníkových plynov v objeme vyše 600 miliónov ton,
- kladný vplyv na konkurencieschopnosť odvetví odpadového hospodárstva a recyklácie v EÚ, ako aj výrobných odvetví EÚ (posilnenie systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcu, zníženie rizika v oblasti prístupu k surovinám),
- opätovný prílev druhotných surovín do hospodárstva EÚ, čím sa zníži závislosť EÚ od dovozu surovín.

Spolu s legislatívnym návrhom sa zostavila aj analytická správa dopĺňajúca posúdenie vplyvu, v ktorej sa analyzoval celý rad dodatočných možností a obmien s cieľom lepšie zohľadniť rôzne východiskové situácie jednotlivých členských štátov.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

3.1 Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Hlavnými prvkami návrhov na zmenu právnych predpisov EÚ o odpadoch sú:

- zosúladenie vymedzenia pojmov,
- zvýšenie náročnosti cieľa v oblasti prípravy na opätovné použitie a recyklácie komunálneho odpadu na 65 % do roku 2030,
- zvýšenie náročnosti cieľov v oblasti prípravy na opätovné použitie a recyklácie odpadov z obalov a zjednodušenie súboru cieľov,
- postupné obmedzenie skládkovania komunálneho odpadu na 10 % do roku 2030,

¹¹ COM(2014) 397.

- väčšia harmonizácia a zjednodušenie právneho rámca o vedľajších produktoch a stave konca odpadu,
- nové opatrenia na podporu predchádzania vzniku odpadu vrátane potravinového odpadu a podporu opätovného použitia,
- zavedenie minimálnych prevádzkových podmienok pre rozšírenú zodpovednosť výrobcu,
- zavedenie systému včasného varovania na účely monitorovania plnenia cieľov v oblasti recyklácie,
- zjednodušenie a zefektívnenie povinností týkajúcich sa podávania správ,
- zosúladenie delegovaných a vykonávacích aktov s článkami 290 a 291 ZFEÚ.

3.2 Právny základ a právo konať

Návrhmi sa mení šesť smerníc, ktoré sa vzťahujú na nakladanie s rôznymi druhmi odpadu. Návrhy na zmenu smernice 2008/98/ES, smernice 1999/31/ES, smernice 2000/53/ES, smernice 2006/66/ES a smernice 2012/19/EÚ sú založené na článku 192 ods. 1 ZFEÚ, návrh na zmenu smernice 94/62/ES je založený na článku 114 ZFEÚ.

V článku 11 ods. 2 smernice 2008/98/ES sa pre oblasť prípravy odpadu z domácností a podobného odpadu na opätovné použitie a jeho recykláciu stanovuje cieľ do roku 2020 na úrovni 50 % a pre oblasť prípravy stavebného a demolačného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na opätovné použitie, recykláciu a iné zhodnocovanie takéhoto materiálu cieľ na úrovni 70 %. Podľa článku 11 ods. 4 bola Komisia povinná preskúmať uvedené ciele najneskôr do 31. decembra 2014 so zámerom v prípade potreby tieto ciele posilniť a zväziť vytýčenie cieľov pre ostatné toky odpadu s prihliadnutím na relevantné environmentálne, hospodárske a sociálne vplyvy, ktoré by malo stanovenie týchto cieľov. Podľa článku 9 písm. c) mala Komisia do konca roku 2014 stanoviť ciele v oblasti predchádzania vzniku odpadu a oddelenia vzniku odpadu na rok 2020 založené na najlepších dostupných postupoch vrátane prípadnej revízie ukazovateľov uvedených v článku 29 ods. 4. A napokon podľa článku 37 ods. 4 bola Komisia povinná v prvej správe, ktorú mala vypracovať do 12. decembra 2014, posúdiť viaceré opatrenia vrátane systémov zodpovednosti výrobcu za konkrétne toky odpadu, ciele, ukazovatele a opatrenia súvisiace s recykláciou, ako aj činnosti týkajúce sa zhodnocovania materiálu a energetického zhodnocovania, ktoré môžu účinnejšie prispieť k splneniu cieľov stanovených v článkoch 1 a 4.

V článku 5 ods. 2 smernice 1999/31/ES sa stanovujú tri ciele pri znižovaní množstva biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu na skládkach a zákaz skládkovania určitých druhov odpadu. Posledný cieľ týkajúci sa znižovania množstva biologicky rozložiteľného komunálneho odpadu na skládkach musia členské štáty splniť do 16. júla 2016. Podľa článku 5 ods. 2 sa tento cieľ do 16. júla 2014 opätovne prehodnotí na základe praktických skúseností, ktoré získali členské štáty pri plnení dvoch predchádzajúcich cieľov, na účely jeho potvrdenia alebo zmeny a v záujme zabezpečenia vyššej úrovne ochrany životného prostredia.

V článku 6 ods. 1 smernice 94/62/ES sú stanovené ciele pre zhodnocovanie a recykláciu odpadov z obalov, ktoré sa podľa článku 6 ods. 5 každých päť rokov stanovujú na základe praktických skúseností získaných v členských štátoch a zistení vyplývajúcich z vedeckého výskumu a hodnotiacich techník, ako sú posudzovania životného cyklu a analýzy nákladov a prínosov.

3.3 Zásada subsidiarity a proporcionality

Návrhy sú v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sú obmedzené na zmenu uvedených smerníc prostredníctvom vytvorenia rámca, v ktorom sa vytyčujú spoločné ciele, pričom členským štátom sa ponecháva voľnosť pri rozhodovaní o konkrétnych spôsoboch vykonávania.

3.4 Vysvetľujúce dokumenty

Komisia sa domnieva, že dokumenty obsahujúce vysvetlenie opatrení členských štátov na transpozíciu smerníc sú potrebné na zlepšenie kvality informácií o transpozícii smerníc.

Právne predpisy o odpadoch sa v členských štátoch často transponujú vysoko decentralizovaným spôsobom – v závislosti od administratívnej štruktúry členského štátu na regionálnej či miestnej úrovni – a v podobe mnohých právnych aktov. V dôsledku toho sa môže stať, že členské štáty sú pri transponovaní zmenených smerníc nútené meniť širokú škálu legislatívnych aktov na vnútroštátnej, regionálnej a miestnej úrovni.

Návrhmi sa mení šesť rozličných smerníc o odpade a týkajú sa významného počtu právne záväzných povinností vrátane komplexnej zmeny cieľov stanovených v smernici 2008/98/ES, smernici 1999/31/ES a smernici 94/62/ES, ako aj zjednodušenia smernice 2000/53/ES, smernice 2006/66/ES a smernice 2012/19/EÚ. Ide o komplexné preskúmanie právnych predpisov týkajúcich sa odpadového hospodárstva, ktoré bude mať potenciálny vplyv na viaceré vnútroštátne právne predpisy.

Revidované ciele týkajúce sa odpadového hospodárstva, ktoré sa uvádzajú v zmenených smerniciach, sú vzájomne prepojené, a mali by sa dôsledne transponovať do vnútroštátnych právnych predpisov a neskôr uplatňovať vo vnútroštátnych systémoch odpadového hospodárstva.

Navrhované ustanovenia sa dotknú širokej škály súkromných a verejných zainteresovaných strán v členských štátoch a budú mať významný vplyv na budúce investície do infraštruktúry systémov odpadového hospodárstva. Zásadný význam v tejto súvislosti má úplná a správna transpozícia nových právnych predpisov, ktoré sú zárukou dosiahnutia v nich stanovených cieľov (t. j. cieľov ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, zvýšenia efektívnosti využívania zdrojov a zabezpečenia fungovania vnútorného trhu a odstraňovania prekážok obchodu a obmedzení hospodárskej súťaže v rámci EÚ).

Požiadavka predkladať vysvetľujúce dokumenty môže pre niektoré členské štáty znamenať dodatočnú administratívnu záťaž. Vysvetľujúce dokumenty sú však potrebné na to, aby bolo možné účinne overiť úplnosť a správnosť transpozície, ktorá má z uvedených dôvodov zásadný význam, pričom nie sú k dispozícii menej zaťažujúce opatrenia, ktorými by sa dal stav transpozície účinne overiť. Vysvetľujúce dokumenty môžu okrem toho významne prispieť k zníženiu administratívnej záťaže v súvislosti s monitorovaním súladu zo strany Komisie. Bez týchto dokumentov by boli potrebné značné zdroje a početné kontakty s vnútroštátnymi orgánmi na sledovanie transpozičných postupov vo všetkých členských štátoch.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je vhodné požiadať členské štáty, aby k oznámeniu o svojich transpozičných opatreniach pripojili jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi ustanoveniami smerníc, ktorými sa menia právne predpisy EÚ o odpadoch, a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov.

3.5 Delegované a vykonávacie právomoci Komisie

Delegované a vykonávacie právomoci Komisie sú vymedzené a zodpovedajúce postupy prijímania týchto aktov sú stanovené v článku 1 ods. 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21, 22

návrhu týkajúceho sa smernice 2008/98/ES, článku 1 ods. 4, 6, 7, 9, 10 návrhu týkajúceho sa smernice 94/62/ES, článku 1 ods. 6 a 7 návrhu týkajúceho sa smernice 1999/31/ES a v zmenách navrhovaných v článku 1 a 3 návrhu týkajúceho sa smernice 2000/53/ES a smernice 2012/19/EÚ.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrhy nebudú mať vplyv na rozpočet Európskej únie, a preto k nim nie je pripojený finančný výkaz stanovený v článku 31 nariadenia o rozpočtových pravidlách [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002].

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹²,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov¹³,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V záujme ochrany, zachovania a zvýšenia kvality životného prostredia, ochrany zdravia ľudí a rozvážneho a racionálneho využívania prírodných zdrojov a podpory intenzívnejšieho obehového hospodárstva by sa malo nakladanie s odpadom v Únii zlepšiť.
- (2) Ciele stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES¹⁴ pre oblasť prípravy odpadu na opätovné použitie a jeho recykláciu by sa mali zmeniť tak, aby vernejšie odrážali ambície Únie prejsť na obehové hospodárstvo.
- (3) Mnohé členské štáty ešte musia vybudovať potrebnú infraštruktúru odpadového hospodárstva. Preto je mimoriadne dôležité vytýčiť dlhodobé ciele politiky ako orientáciu pre opatrenia a investície, a pritom predovšetkým zabrániť vytvoreniu nadmerných štrukturálnych kapacít na spracovanie zvyškového odpadu a zablokovanie recyklovateľných materiálov v spodnej časti hierarchie odpadového hospodárstva.
- (4) Komunálny odpad predstavuje približne 7 až 10 % celkového odpadu vzniknutého v Únii, z hľadiska nakladania s ním však ide o jeden z najnáročnejších druhov odpadu, pričom práve spôsob, ako sa s ním nakladá, je spravidla dobrým ukazovateľom kvality celkového systému odpadového hospodárstva v krajine. Problémy týkajúce sa nakladania s komunálnym odpadom vyplývajú z jeho výrazne rôznorodého a zmiešaného zloženia, umiestnenia vzniknutého odpadu v bezprostrednej blízkosti obyvateľov a jeho značnej viditeľnosti vo verejnom priestore. V dôsledku toho si nakladanie s týmto druhom odpadu vyžaduje komplexný systém odpadového

¹² Ú. v. EÚ C ..., ..., s.

¹³ Ú. v. EÚ C ..., ..., s.

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).

hospodárstva vrátane efektívneho systému zberu odpadu, aktívne zapojenie občanov a podnikov, infraštruktúru prispôsobenú špecifickému zloženiu odpadu a podrobne vypracovaný systém financovania. Krajiny, ktoré vybudovali efektívne systémy nakladania s komunálnym odpadom, vo všeobecnosti dosahujú lepšie výsledky v celej oblasti odpadového hospodárstva.

- (5) Je potrebné do smernice 2008/98/ES zahrnúť vymedzenie pojmov komunálny odpad, stavebný a demolačný odpad, konečný proces recyklácie a spätné zasypávanie, aby sa objasnil rozsah týchto pojmov.
- (6) V záujme toho, aby ciele recyklácie vychádzali zo spoľahlivých a porovnateľných údajov, a účinnejšieho monitorovania pokroku pri dosahovaní týchto cieľov, by vymedzenie pojmu komunálny odpad v smernici 2008/98/ES malo byť v súlade s definíciou, ktorú na štatistické účely používajú Európsky štatistický úrad a Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj a na základe ktorej členské štáty už niekoľko rokov nahlasujú údaje. Vymedzenie pojmu komunálny odpad v tejto smernici je neutrálne vzhľadom na verejný či súkromný štatút prevádzkovateľa, ktorý nakladá s odpadom.
- (7) Členské štáty by mali zaviesť primerané stimuly na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, predovšetkým v podobe finančných stimulov zameraných na dosiahnutie cieľov pri predchádzaní vzniku odpadu a jeho recyklácie vytýčených v tejto smernici, ako napríklad možno uviesť poplatky za skládkovanie a spaľovanie, schémy podľa zásady „platiť za to, čo vyhodíš“, systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu a stimuly pre miestne orgány.
- (8) V záujme poskytnutia väčšej istoty prevádzkovateľom na trhoch s druhotnými surovinami, pokiaľ ide o otázku, či látky alebo veci považovať za odpad alebo nie, a podporiť rovnaké podmienky pre všetkých je dôležité na úrovni Únie stanoviť jednotné harmonizované podmienky určovania, či sa látky alebo veci majú uznať za vedľajšie produkty, a či sa odpad, pri ktorom sa vykonali činnosti zhodnocovania, má uznať za materiál, ktorý prestal byť odpadom. Komisii by sa mala udeliť právomoc prijímať delegované akty na stanovenie podrobných kritérií uplatňovania takýchto harmonizovaných podmienok na určité druhy odpadu vrátane na účely osobitného použitia, ak je to potrebné na zaručenie bezproblémového fungovania vnútorného trhu alebo vysokej úrovne ochrany životného prostredia na celom území Únie.
- (9) Systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu tvoria podstatnú súčasť efektívneho nakladania s odpadom, ale ich účinnosť a fungovanie sa v jednotlivých členských štátoch výrazne líšia. Preto je potrebné stanoviť pre rozšírenú zodpovednosť výrobcu minimálne prevádzkové požiadavky. Výsledkom uplatňovania týchto požiadaviek by malo byť zníženie nákladov a zvýšenie výkonnosti, zabezpečenie rovnakých podmienok pre všetkých vrátane malých a stredných podnikov, ako aj zabránenie prekážkam bezproblémového fungovania vnútorného trhu. Takisto by mali byť prínosom pre začlenenie nákladov pri skončení životnosti výrobku do ceny výrobkov a mali by sa prostredníctvom nich zabezpečiť stimuly pre výrobcov, aby sa pri navrhovaní výrobkov viac zameriavali na recyklovateľnosť a možnosť ich opätovného použitia. Mali by sa uplatňovať tak na nové, ako na existujúce systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu. V prípade existujúcich systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcu je však potrebné prechodné obdobie, aby sa ich štruktúry a postupy mohli prispôsobiť novým požiadavkám.
- (10) Predchádzanie vzniku odpadu je najefektívnejším spôsobom zlepšovania efektívneho využívania zdrojov a znižovania vplyvu odpadu na životné prostredie. Preto je

dôležité, aby členské štáty prijali primerané opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a monitorovali a hodnotili pokrok dosiahnutý pri vykonávaní takých opatrení. Na zabezpečenie jednotného merania celkového pokroku pri vykonávaní opatrení na predchádzanie vzniku odpadu by sa mali stanoviť spoločné ukazovatele.

- (11) Na rastlinné látky z agropotravinárskeho odvetvia a potraviny iného ako živočíšneho pôvodu, ktoré už nie sú určené na ľudskú spotrebu, ktoré sa majú použiť ako krmivo, sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 767/2009¹⁵ a nepovažujú sa za odpad na účely tohto nariadenia. Preto by sa smernica 2008/98/ES nemala na tieto výrobky a látky uplatňovať vtedy, keď sa používajú ako krmivo, a rozsah uvedenej smernice by sa mal zodpovedajúcim spôsobom objasniť.
- (12) Členské štáty by mali prijať opatrenia na podporu predchádzania vzniku potravinového odpadu v súlade s programom trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov v septembri 2015, a predovšetkým na podporu cieľa znížiť objem potravinového odpadu do roku 2030 o polovicu. Tieto opatrenia by mali byť zamerané na predchádzanie vzniku potravinového odpadu v prvovýrobe, pri spracúvaní a výrobe, maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách, ako aj v domácnostiach. Vzhľadom na environmentálne a hospodárske výhody predchádzania vzniku potravinového odpadu by členské štáty mali stanoviť osobitné opatrenia na predchádzanie vzniku potravinového odpadu a mali by merať pokrok pri znižovaní potravinového odpadu. Na uľahčenie výmeny osvedčených postupov na celom území EÚ tak medzi členskými štátmi, ako medzi prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov by sa mali stanoviť jednotné metodiky takéhoto merania. Správy o úrovniach potravinového odpadu by sa mali podávať každé dva roky.
- (13) V prípade priemyselného odpadu, určitých častí komerčného odpadu a ťažobného odpadu ide z hľadiska zloženia a objemu o mimoriadne rôznorodý odpad, ktorý má odlišný charakter v závislosti od hospodárskej štruktúry členského štátu, štruktúry daného priemyselného alebo obchodného odvetvia, v ktorom odpad vzniká, alebo hustoty priemyslu či obchodu v danej zemepisnej oblasti. Pre väčšinu priemyselného a ťažobného odpadu je teda vhodným riešením priemyselne orientovaná koncepcia s použitím referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách a podobných nástrojov na riešenie konkrétnych otázok týkajúcich sa nakladania s daným druhom odpadu¹⁶. Na odpady z priemyselných alebo komerčných obalov by sa však naďalej mali vzťahovať požiadavky smernice 96/42/ES a smernice 2008/98/ES vrátane ich príslušných vylepšení.
- (14) Ciele pre prípravu na opätovné použitie a recykláciu komunálneho odpadu by sa mali zvýšiť, aby sa dosiahli výrazné environmentálne, hospodárske a sociálne výhody.

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1.9.2009, s. 1).

¹⁶ Na priemyselné činnosti sa vzťahujú referenčné dokumenty (BREF) o najlepších dostupných technikách (BAT) vypracované podľa smernice 2010/75/EÚ o priemyselných emisiách (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17), ktoré obsahujú informácie týkajúce sa predchádzania využívaniu zdrojov a vzniku odpadu, ako aj jeho opätovného použitia, recyklovania a zhodnocovania. Prebiehajúcou revíziou referenčných dokumentov BREF a prijatím záverov o BAT zo strany Komisie sa posilní vplyv týchto referenčných dokumentov na priemyselné postupy, čo povedie k ďalšiemu zvyšovaniu efektívneho využívania zdrojov, k ďalšej recyklácii a intenzívnejšiemu zhodnocovaniu odpadu.

- (15) Prostredníctvom postupného zvyšovania existujúcich cieľov týkajúcich sa prípravy na opätovné použitie a recyklácie komunálneho odpadu by sa malo zabezpečiť opätovné použitie a účinná recyklácia hospodársky významných odpadových materiálov a návrat cenných materiálov z odpadu naspäť do európskeho hospodárstva, a teda pokrok pri plnení iniciatívy v oblasti surovín¹⁷ a vytváraní obehového hospodárstva.
- (16) Medzi členskými štátmi existujú veľké rozdiely vo výkonnosti pri nakladaní s odpadom, najmä pokiaľ ide o recykláciu komunálneho odpadu. S cieľom zohľadniť tieto rozdiely by sa tým členským štátom, ktoré podľa údajov Eurostatu v roku 2013 recyklovali menej než 20 % svojho komunálneho odpadu, malo poskytnúť viac času na dosiahnutie cieľov týkajúcich sa prípravy na opätovné použitie a recyklácie stanovených na roky 2025 a 2030. Na základe ročných mier pokroku, ktoré sa v členských štátoch zaznamenali za uplynulých 15 rokov, možno usudzovať, že predmetné členské štáty by museli na dosiahnutie daných cieľov zvýšiť svoju kapacitu recyklácie na úrovne, ktoré by výrazne presahovali ich priemery v minulosti. V záujme zabezpečenia neustáleho pokroku pri dosahovaní cieľov a včasného vyriešenia nedostatkov vo vykonávaní právnych predpisov by členské štáty, ktorým sa poskytuje dodatočný čas, mali spĺňať priebežné ciele a vytýčiť si plán vykonávania.
- (17) Na zabezpečenie spoľahlivosti získavaných údajov o príprave na opätovné použitie je potrebné stanoviť spoločné pravidlá podávania správ. Rovnako je dôležité stanoviť presnejšie pravidlá, ako majú členské štáty podávať správy o tom, čo sa v skutočnosti recykluje a čo možno pripočítať k dosahovaniu cieľov recyklácie. Na tento účel platí všeobecné pravidlo, že správy o dosahovaní cieľov recyklácie musia byť založené na vstupoch do konečného procesu recyklácie. Členským štátom by sa v záujme obmedzenia administratívnej záťaže malo za predpokladu splnenia prísnych podmienok povoliť podávať správy o recyklácii založené na výstupoch triediacich zariadení. Straty hmotnosti materiálov alebo látok v dôsledku fyzikálnych a/alebo chemických zmien spojených s konečným procesom recyklácie by sa nemali odpočítavať od hmotnosti odpadu, ktorý sa nahlasuje ako recyklovaný.
- (18) Členské štáty by na účely výpočtu, či sa podarilo dosiahnuť ciele opätovného použitia a recyklácie, mali byť schopné zohľadniť výrobky a zložky, ktoré na opätovné použitie pripravili uznaní prevádzkovatelia opätovného použitia alebo sa na opätovné použitie pripravili v rámci systémov vratných záloh, ako aj recykláciu kovov, ktorá sa vykonáva v súvislosti so spaľovaním. V záujme zabezpečenia jednotnosti tohto výpočtu Komisia prijme podrobné pravidlá určovania uznaných prevádzkovateľov prípravy na opätovné použitie a systémov vratných záloh, podrobné pravidlá týkajúce sa kritérií kvality recyklovaných kovov, ako aj zberu, overovania a nahlasovania údajov.
- (19) V záujme zabezpečenia lepšieho, včasnejšieho a jednotnejšieho vykonávania tejto smernice a aby sa vopred odhadli prípadné problémy, ktoré by pri vykonávaní mohli nastať, je potrebné zaviesť systém včasného varovania, pomocou ktorého bude ešte pred uplynutím lehôt na splnenie cieľov možné odhaliť nedostatky a podniknúť potrebné opatrenia.
- (20) V záujme zintenzívnenia miery prípravy na opätovné použitie a miery recyklácie v členských štátoch je nevyhnutné splnenie povinnosti zaviesť systémy triedeného zberu papiera, kovov, plastov a skla. Biologický odpad by sa navyše mal zbierať

¹⁷ KOM(2008) 699 a COM(2014) 297.

separovane, aby sa prispelo k zvýšeniu miery prípravy na opätovné použitie a miery recyklácie a zabránilo kontaminácii suchých recyklovateľných materiálov.

- (21) Správne nakladanie s nebezpečným odpadom predstavuje v EÚ stále problém a čiastočne chýbajú údaje o spracovaní tohto druhu odpadu. Preto je potrebné vytvoriť elektronické registre nebezpečného odpadu v členských štátoch, a tak posilniť mechanizmy evidencie záznamov a vysledovateľnosti. Elektronický zber údajov by sa mal v prípade potreby rozšíriť aj na ďalšie druhy odpadu s cieľom zjednodušiť podnikom a úradom evidenciu záznamov a zlepšiť monitorovanie tokov odpadu v Únii.
- (22) V tejto smernici sa stanovujú dlhodobé ciele odpadového hospodárstva Únie a hospodárskym subjektom a členským štátom sa ňou vytyčuje jasné zameranie investícií potrebných na dosiahnutie cieľov tejto smernice. V rámci rozvoja vnútroštátnych stratégií odpadového hospodárstva a plánovania investícií do jeho infraštruktúry by mali členské štáty riadne využívať európske štrukturálne a investičné fondy a v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva podporovať prípravu na opätovné použitie a recykláciu odpadu.
- (23) Určité suroviny majú veľký význam pre hospodárstvo Únie, pričom zároveň existuje značné riziko nedostatku zásobovania týmito surovinami. S cieľom zaistiť bezpečnosť dodávok daných surovín a v súlade s iniciatívou v oblasti surovín, ako aj s cieľmi a úlohami vyplývajúcimi z európskeho inovačného partnerstva v oblasti surovín, by členské štáty mali prijať opatrenia zamerané na dosiahnutie čo najlepšieho nakladania s odpadom obsahujúcim značné množstvo daných surovín, s prihliadnutím na jeho hospodársku a technickú uskutočniteľnosť, ako aj prínos pre životné prostredie. Komisia zostavila zoznam surovín kritických pre EÚ¹⁸. Komisia tento zoznam pravidelne skúma.
- (24) Na ďalšiu podporu účinného vykonávania iniciatívy v oblasti surovín by členské štáty mali propagovať aj opätovné použitie výrobkov, ktoré sú hlavným zdrojom surovín. Do svojich programov odpadového hospodárstva na vnútroštátnej úrovni by mali zahrnúť vhodné opatrenia týkajúce sa zberu a zhodnocovania odpadu obsahujúceho významné množstvá týchto surovín. Tieto opatrenia by sa do programov odpadového hospodárstva mali zahrnúť pri ich prvej aktualizácii po tom, ako táto smernica nadobudne účinnosť. Komisia poskytne informácie o relevantných skupinách výrobkov a tokoch odpadu na úrovni EÚ. Týmto ustanovením sa preto nevylučuje možnosť, aby členský štát prijal opatrenia vzhľadom na iné suroviny, ktoré považuje za dôležité pre národné hospodárstvo.
- (25) Znečisťovanie odpadom má priamy škodlivý vplyv na životné prostredie a životné podmienky občanov, pričom v dôsledku vysokých nákladov na jeho odstraňovanie vzniká zbytočné hospodárske zaťaženie pre spoločnosť. Zavedenie osobitných opatrení v programoch odpadového hospodárstva a ich náležité presadzovanie zo strany príslušných orgánov by malo pomôcť tento problém odstrániť.
- (26) S cieľom znížiť regulačné zaťaženie pre malé zariadenia alebo podniky by sa mali zjednodušiť registračné požiadavky pre malé zariadenia alebo podniky vykonávajúce zber alebo prepravu veľmi malých množstiev odpadu, ktorý nie je nebezpečný. Existuje možnosť, že hraničné hodnoty týchto množstiev odpadu bude musieť upraviť Komisia.

¹⁸

KOM(2014) 297.

- (27) Správy o vykonávaní, ktoré členské štáty vypracúvajú každé tri roky, sa neosvedčili ako účinný nástroj na overenie súladu a zaistenie dobrého vykonávania, pričom navyše spôsobujú zbytočnú administratívnu záťaž. Preto je vhodné zrušiť ustanovenia, v ktorých sa členským štátom ukladá povinnosť vypracúvať takéto správy. Monitorovanie súladu by namiesto nich malo byť založené výlučne na štatistických údajoch, ktoré členské štáty každoročne oznamujú Komisii.
- (28) Štatistické údaje, ktoré členské štáty nahlasujú, majú pre Komisiu kľúčový význam z hľadiska posúdenia, či sa v členských štátoch dodržiavajú právne predpisy o odpade. Mala by sa zlepšiť kvalita, spoľahlivosť a porovnateľnosť štatistík a na tento účel by sa malo vytvoriť jedno vstupné miesto pre všetky údaje o odpadoch, mali by sa vypustiť zastarané požiadavky na podávanie správ, malo by sa stanoviť referenčné porovnanie vnútroštátnych metódik podávania správ a mala by sa zaviesť správa o kontrole kvality údajov. Preto musia členské štáty pri podávaní správ o dosahovaní cieľov stanovených v právnych predpisoch o odpade uplatňovať najnovšiu metodiku, ktorú vypracovala Komisia a národné štatistické úrady členských štátov.
- (29) S cieľom doplniť alebo zmeniť smernicu 2008/98/ES by sa v súlade s článkom 290 zmluvy mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty vo vzťahu k článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1, článku 11a ods. 2, článku 11a ods. 6, článku 26, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 1, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a navrhovaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť paralelné, včasné a primerané postúpenie relevantných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (30) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2008/98/ES by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci vo vzťahu k článku 9 ods. 4, článku 9 ods. 5, článku 33 ods. 2, článku 35 ods. 5 a článku 37 ods. 6. Dané právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹⁹.
- (31) Smernica 2008/98/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (32) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom²⁰ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie týchto dokumentov je odôvodnené.
- (33) Ciele tejto smernice, a to zlepšiť nakladanie s odpadom v Únii, a tak prispieť k ochrane, zachovaniu a zlepšeniu kvality životného prostredia, stavu oceánov a bezpečnosti morských plodov, prostredníctvom zníženia objemu morského odpadu, a k rozvážnemu a racionálnemu využívaniu prírodných zdrojov v celej Únii, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a účinkov daných opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, a preto môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity v zmysle článku 5 Zmluvy o Európskej únii.

¹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁰ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny

Smernica 2008/98/ES sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 2 sa dopĺňa toto písmeno e):

„e) kŕmne suroviny, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. g) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009(*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1.9.2009, s. 1).“

2. Článok 3 sa mení takto:

a) Vkladá sa tento bod 1a:

„1a. „komunálny odpad“ je

- a) zmesový odpad a separovane vyzbieraný odpad z domácností vrátane:
 - papiera a lepenky, skla, kovov, plastov, biologického odpadu, dreva, textílií, odpadu z elektrických a elektronických zariadení, použitých batérií a akumulátorov,
 - objemného odpadu vrátane bielej techniky, matracov, nábytku,
 - záhradného odpadu vrátane lístia, pokosenej trávy;
- b) zmesový odpad a separovane vyzbieraný odpad z iných zdrojov, ktorý je svojou povahou, zložením a množstvom porovnateľný s odpadom z domácností;
- c) odpad vznikajúci pri čistení trhov a odpad pochádzajúci z čistenia ulíc vrátane pouličného odpadu, obsahu smetných kontajnerov, odpadu vznikajúceho pri údržbe parkov a záhrad.

Komunálny odpad nezahŕňa odpad z kanalizačnej siete a čistiarní vrátane čistiarenského kalu a stavebného a demolačného odpadu;“;

b) Vkladá sa tento bod 2a:

„2 a. „odpad, ktorý nie je nebezpečný“ je odpad, ktorý nevykazuje žiadnu z nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III;“;

c) bod 4 sa nahrádza takto:

„4. „biologický odpad“ je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a parkov, potravinový a kuchynský odpad z domácností, reštaurácií, stravovacích a maloobchodných zariadení, porovnateľný odpad z potravinárskych závodov a iný

odpad s podobnými vlastnosťami biologickej rozložiteľnosti, ktorý vykazuje porovnateľnú povahu, zloženie a množstvo;“;

d) vkladá sa tento bod 4a:

„4a. „stavebný a demolačný odpad“ je odpad zaradený do kategórií stavebného a demolačného odpadu uvedených v zozname odpadu prijatom podľa článku 7;“;

e) bod 16 sa nahrádza takto:

„16. „príprava na opätovné použitie“ sú činnosti zhodnocovania súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorých sa odpad, výrobky alebo zložky výrobkov, ktoré vyzbieral uznaný prevádzkovateľ prípravy na opätovné použitie alebo sa vyzbierali v rámci systému vratných záloh, pripravujú, aby sa opätovne použili bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania;“;

f) vkladajú sa tieto body 17a a 17b:

„17a. „konečný proces recyklácie“ je proces recyklácie, ktorý sa začína, keď už nie je potrebné žiadne ďalšie mechanické triedenie a odpadové materiály vstupujú do výrobného procesu a skutočne sa z nich opätovne vyrobí výrobky, materiály alebo látky;

17b. „spätné zasypávanie“ sú činnosti zhodnocovania, pri ktorých sa vhodný odpad používa na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách alebo stavebné účely namiesto iných neodpadových materiálov, ktoré by sa inak použili na daný účel;“.

3. V článku 4 sa dopĺňa tento odsek 3:

„3. Členské štáty využívajú primerané hospodárske nástroje na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva.

Členské štáty Komisii oznámia konkrétne nástroje zavedené v súlade s týmto odsekom do *[insert date eighteen months after the entry into force of this Directive]* a následne každých päť rokov po uvedenom dátume.“

4. Článok 5 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa úvodná veta nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa látky alebo veci ako výsledky výrobného procesu, ktorého prvotným účelom nie je výroba daných látok alebo vecí, nepovažovali za odpad ale vedľajší produkt v prípadoch, keď sú splnené tieto podmienky:“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na konkrétne látky alebo veci.“;

c) dopĺňa sa tento odsek 3:

„3. Členské štáty oznámia Komisii technické predpisy prijaté podľa odseku 1 v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2015/1535/ES z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti(*), v prípadoch, keď sa to vyžaduje v uvedenej smernici.

(*) Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s.1.“

5. Článok 6 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) úvodná veta a písmeno a) sa nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri odpade, pri ktorom sa vykonala činnosť zhodnocovania, vychádzalo z predpokladu, že prestal byť odpadom, ak spĺňa tieto podmienky:

a) látku alebo vec možno použiť na konkrétne účely;“;

ii) druhý pododsek sa vypúšťa;

b) odseky 2, 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„2. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na určitý odpad. Uvedené podrobné kritériá v prípade potreby zahŕňajú aj limitné hodnoty pre znečisťujúce látky a zohľadňujú sa v nich všetky prípadné nepriaznivé vplyvy látky alebo veci na životné prostredie.

3. Odpad, pri ktorom sa v súlade s odsekom 1 vychádza z predpokladu, že prestal byť odpadom, možno považovať za pripravený na opätovné použitie, recyklovaný alebo zhodnotený na účely výpočtu dosahovania cieľov stanovených v tejto smernici, smernici 94/62/ES, smernici 2000/53/ES, smernici 2006/66/EC a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ(*), ak sa pri ňom vykonala príprava na opätovné použitie, recyklácia alebo zhodnotenie v súlade s uvedenými smernicami.

4. Členské štáty oznámia Komisii technické predpisy prijaté podľa odseku 1 v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2015/1535/ES v prípadoch, v ktorých sa to v uvedenej smernici vyžaduje.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38).“

6. Článok 7 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 38a prijímať delegované akty s cieľom stanoviť zoznam odpadov.“;

b) odsek 5 sa vypúšťa.

7. Článok 8 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Takéto opatrenia môžu takisto zahŕňať zavedenie systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcu, v ktorých sa vymedzia konkrétne prevádzkové a finančné povinnosti výrobcov výrobkov.“;

b) v odseku 2 sa druhá veta nahrádza takto:

„Takéto opatrenia môžu slúžiť okrem iného na podporu vývoja, výroby a odbytu výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, ktoré sú trvanlivé z technického

hľadiska a ktoré sú po tom, ako sa stanú odpadom, vhodné na opätovné použitie a recykláciu s cieľom umožniť správne uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva. V týchto opatreniach by sa mal zohľadniť vplyv výrobkov počas celého ich životného cyklu.“;

c) dopĺňa sa tento odsek 5:

„5. Komisia organizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi a aktérmi zapojenými do systémov zodpovednosti výrobcov o praktickom vykonávaní požiadaviek vymedzených v článku 8a a o najlepších postupoch na zabezpečenie primeraného riadenia systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcu a cezhraničnej spolupráce v rámci nich. Zahŕňa to okrem iného výmenu informácií o organizačných črtách a monitorovanie organizácií pôsobiacich v oblasti zodpovednosti výrobcu, výber prevádzkovateľov nakladania s odpadom a predchádzanie znečisťovaniu odpadom. Komisia uverejní výsledky výmeny informácií.“.

8. Vkladá sa tento článok 8a:

„Článok 8a

Všeobecné požiadavky na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v systémoch rozšírenej zodpovednosti výrobcu zriadených v súlade s článkom 8 ods. 1:

- jednoznačne vymedzili úlohy a oblasti zodpovednosti výrobcov výrobkov, ktorí umiestňujú tovar na trh v Únii, organizácií vykonávajúcich v ich mene rozšírenú zodpovednosť výrobcu, súkromných alebo verejných subjektov pôsobiacich v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov a v prípade potreby aj uznaných prevádzkovateľov prípravy na opätovné použitie,
- stanovili merateľné ciele nakladania s odpadom v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva zamerané na dosiahnutie minimálne kvantitatívnych cieľov relevantných pre systém, ako sa stanovuje v tejto smernici, smernici 94/62/ES, smernici 2000/53/ES, smernici 2006/66/ES a smernici 2012/19/EÚ,
- zriadil systém podávania správ na zbieranie údajov o výrobkoch, ktoré na trh Únie uviedli výrobcovia, na ktorých sa vzťahuje rozšírená zodpovednosť výrobcu. Keď sa dané výrobky stanú odpadom, pomocou systému podávania správ sa zabezpečí zhromaždenie údajov o zbere a spracovaní predmetného odpadu a v prípade potreby sa špecifikujú toky odpadových materiálov,
- zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s výrobcami výrobkov a ich nediskriminácia, aj vzhľadom na malé a stredné podniky.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby držiteľia odpadu, na ktorých sú zacielené systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu zriadené podľa článku 8 ods. 1, boli informovaní o dostupných systémoch zberu odpadu a predchádzania znečisťovaniu odpadom. Členské štáty takisto prijímú opatrenia na vytvorenie stimulov pre držiteľov odpadu, aby sa zapojili do zavedených systémov triedeného zberu, predovšetkým, vo vhodných prípadoch, v podobe hospodárskych stimulov alebo predpisov.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby organizácia zriadená na vykonávanie povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcu v mene výrobcov výrobku:

a) mala jasne vymedzený rozsah pôsobnosti vzhľadom na zemepisné územie, výrobky a materiály;

b) mala prevádzkové a finančné prostriedky potrebné na plnenie svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcu;

c) zaviedla primeraný mechanizmus sebakontroly, podporovaný pravidelnými nezávislými auditmi na posúdenie:

- finančného riadenia organizácie vrátane dodržiavania podmienok stanovených v odseku 4 písm. a) a b),
- kvality zozbieraných a nahlásených údajov v súlade s odsekom 1 treťou zarážkou a požiadavkami nariadenia (ES) č. 1013/2006;

d) uverejnila dostupné informácie o:

- svojich vlastníckych pomeroch a členstve,
- finančných príspevkoch, ktoré platia výrobcovia,
- postupe výberu prevádzkovateľov nakladania s odpadom.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby finančné príspevky, ktoré výrobca platí v rámci plnenia svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcu:

a) pokrývali všetky náklady nakladania s odpadom pri výrobkoch, ktoré uvádza na trh v Únii vrátane:

- nákladov na triedený zber, činností triedenia a spracovania vyžadovaných na dosiahnutie cieľov nakladania s odpadom uvedených v odseku 1 druhej zarážke, pričom sa zohľadňujú príjmy z opätovného použitia alebo predaja druhotných surovín z ich výrobkov,
- nákladov na poskytovanie primeraných informácií držiteľom odpadu v súlade s odsekom 2,
- nákladov na zhromažďovanie a nahlasovanie údajov v súlade s odsekom 1 treťou zarážkou;

b) boli stanovené na základe skutočných nákladov pri skončení životnosti jednotlivých výrobkov alebo skupín podobných výrobkov, pričom je potrebné zohľadniť predovšetkým ich opätovnú použiteľnosť a recyklovateľnosť;

c) boli založené na optimalizovaných nákladoch na poskytnuté služby v prípadoch, keď sú za vykonávanie prevádzkových úloh v systéme rozšírenej zodpovednosti výrobcu zodpovední verejní prevádzkovatelia nakladania s odpadom.

5. Členské štáty vytvoria primeraný rámec monitorovania a presadzovania predpisov s cieľom zabezpečiť, aby si výrobcovia výrobkov plnili povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu, aby sa prostriedky využívali náležitým spôsobom a aby všetci aktéri zapojení do uplatňovania systému nahlasovali spoľahlivé údaje.

Ak na území jedného členského štátu povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcu v mene výrobcov vykonávajú viaceré organizácie, daný

členský štát zriadi nezávislý orgán, ktorý bude dohliadať na vykonávanie povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcu.

6. Členské štáty vytvoria platformu na zabezpečenie pravidelného dialógu medzi zainteresovanými stranami zapojenými do uplatňovania rozšírenej zodpovednosti výrobcu vrátane súkromných alebo verejných subjektov pôsobiacich v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov a v prípade potreby aj uznaných prevádzkovateľov prípravy na opätovné použitie.“

7. Členské štáty prijímú opatrenia, ktorými zabezpečia, aby systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcu zriadené pred [*insert date eighteen months after the entry into force of this Directive*] dosiahli súlad s ustanoveniami tohto článku do 24 mesiacov od uvedeného dátumu.“

9. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Predchádzanie vzniku odpadu

1. Členské štáty prijímú opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu. Tieto opatrenia sú zamerané:

- na podporu používania výrobkov z efektívne využitých zdrojov, ktoré sú trvácne, možno ich opraviť a sú recyklovateľné,
- na určovanie výrobkov, ktoré sú hlavným zdrojom surovín mimoriadne dôležitých pre hospodárstvo Únie, pri ktorých existuje značné riziko nedostatku zásobovania týmito surovinami, a na zameranie sa na dané výrobky s cieľom zabrániť tomu, aby sa predmetné materiály stali odpadom,
- podporu vytvárania systémov propagácie činností opätovného použitia predovšetkým elektrických a elektronických zariadení, textílií a nábytku,
- zníženie miery vzniku odpadu v postupoch súvisiacich s priemyselnou výrobou, ťažbou nerastov, stavebnými a demolačnými činnosťami, pričom je potrebné zohľadniť najlepšie dostupné techniky,
- zníženie miery vzniku potravinového odpadu v prvovýrobe, pri spracúvaní a výrobe, maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách, ako aj v domácnostiach.

2. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu. Na tento účel používajú primerané kvalitatívne a kvantitatívne ukazovatele a ciele, ktoré sa vzťahujú predovšetkým na množstvo zneškodneného alebo energeticky zhodnoteného komunálneho odpadu na obyvateľa.

3. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie svojich opatrení na predchádzanie vzniku potravinového odpadu, a na tento účel určujú množstvo potravinového odpadu na základe metodík stanovených podľa odseku 4.

4. Komisia môže prijať vykonávacie akty, v ktorých stanoví ukazovatele merania celkového pokroku dosiahnutého pri vykonávaní opatrení na predchádzanie vzniku odpadu. S cieľom zabezpečiť jednotné určovanie úrovni potravinového odpadu Komisia prijme vykonávací akt, v ktorom stanoví spoločnú metodiku vrátane minimálnych požiadaviek na kvalitu. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 2.

5. Európska environmentálna agentúra každoročne vydáva správu s opisom vývoja situácie pri predchádzaní vzniku odpadu za každý členský štát a Európsku úniu ako celok, vrátane oddelenia vzniku odpadu od hospodárskeho rastu, a o prechode na obehové hospodárstvo.“

10. Článok 11 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvý a druhý pododsek nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na podporu činností prípravy na opätovné použitie, najmä prostredníctvom podpory vytvárania sietí opätovného využívania a opravy, poskytovania podpory pre takéto siete a uľahčenia prístupu takýchto sietí k miestam zberu odpadu a prostredníctvom podpory využívania hospodárskych nástrojov, kritérií na obstarávanie, kvantitatívnych cieľov alebo iných opatrení

Členské štáty prijímú opatrenia na podporu vysokokvalitnej recyklácie a na tento účel zriadia systémy triedeného zberu v prípadoch, keď je technicky, environmentálne a hospodársky realizovateľný a vhodný, aby sa splnili potrebné kvalitatívne normy pre príslušné oblasti recyklácie a dosiahli ciele stanovené v odseku 2.“;

b) v odseku 1 sa vkladá tento pododsek:

„Členské štáty prijímú opatrenia na podporu systémov triedenia stavebného a demolačného odpadu a takisto minimálne týchto materiálov: dreva, agregátov, kovu, skla a sadry.“;

c) v odseku 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) do roku 2020 sa zvýši miera prípravy stavebného a demolačného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na opätovné použitie, miera jeho recyklácie a jeho využitia na spätné zasypávanie, s výnimkou prirodzene sa vyskytujúceho materiálu definovaného v kategórii 17 05 04 v zozname odpadov, najmenej na 70 % podľa hmotnosti;“;

d) v odseku 2 sa dopĺňajú tieto písmená c) a d):

„c) do roku 2025 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 60 % podľa hmotnosti;

d) do roku 2030 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 65 % podľa hmotnosti.“;

e) odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„3. Estónsku, Grécku, Chorvátsku, Lotyšsku, Malte, Rumunsku a Slovensku sa môže na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 2 písm. c) a d) poskytnúť dodatočných päť rokov. Členský štát oznámi Komisii svoj úmysel využiť toto ustanovenie najneskôr 24 mesiacov pred termínmi stanovenými v odseku 2 písm. c) a d). V prípade predĺženia lehoty členský štát prijme potrebné opatrenia zamerané na zvýšenie miery prípravy na opätovné použitie a miery recyklácie komunálneho odpadu na minimálne 50 % do roku 2025 a minimálne na 60 % do roku 2030.

K oznámeniu členský štát pripojí plán vykonávania, v ktorom uvedie opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu s cieľmi do nového termínu. Plán musí obsahovať aj podrobný harmonogram na vykonanie navrhovaných opatrení a posúdenie ich očakávaných vplyvov.

4. Komisia najneskôr do 31. decembra 2024 preskúma cieľ stanovený v odseku 2 písm. d) s cieľom zvýšiť ho a zváži stanovenie cieľov pre iné toky odpadu. Na tento účel Komisia zašle Európskemu parlamentu a Rade svoju správu, ku ktorej sa v prípade potreby pripojí návrh.“;

f) odsek 5 sa vypúšťa.

11. Vkladá sa tento článok 11a:

„Článok 11a

Pravidlá výpočtu dosahovania cieľov stanovených v článku 11

„1. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c) a d) a článku 11 ods. 3

a) je hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu hmotnosťou vstupného odpadu privádzaného do konečného procesu recyklácie;

b) je hmotnosť komunálneho odpadu pripraveného na opätovné použitie hmotnosťou komunálneho odpadu, ktorý zhodnotil alebo vyzbieral uznaný prevádzkovateľ prípravy na opätovné použitie a pri ktorom sa vykonali všetky potrebné činnosti súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, aby sa umožnilo opätovné použitie bez potreby ďalšieho triedenia alebo iného predbežného spracovania;

c) členské štáty môžu zahrnúť výrobky a zložky, ktoré na opätovné použitie pripravili uznaní prevádzkovatelia prípravy na opätovné použitie alebo sa naň pripravili v rámci systémov vratných záloh. Členské štáty na výpočet upravenej miery komunálneho odpadu pripraveného na opätovné použitie a recyklovaného komunálneho odpadu pri zohľadnení hmotnosti výrobkov a zložiek pripravených na opätovné použitie použijú overené údaje od prevádzkovateľov a vzorec stanovený v prílohe VI.

2. Komisia s cieľom zabezpečiť harmonizované podmienky uplatňovania odseku 1 písm. b) a c) a prílohy VI prijme v súlade s článkom 38a delegované akty, v ktorých stanoví minimálne kvalitatívne a prevádzkové požiadavky na určenie uznaných prevádzkovateľov prípravy na opätovné použitie alebo systémov vratných záloh vrátane osobitných pravidiel zberu, overovania a nahlasovania údajov.

3. Odchyľne od odseku 1 možno hmotnosť výstupu triediacich činností nahlásiť ako hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu za predpokladu, že:

a) sa takýto výstupný odpad privádza do konečného procesu recyklácie;

b) hmotnosť materiálov alebo látok, pri ktorých sa nevykonáva konečný proces recyklácie a ktoré sa zneškodňujú alebo energeticky zhodnocujú, zostáva pod úrovňou 10 % celkovej hmotnosti, ktorá sa má nahlásiť ako recyklovaná.

4. Členské štáty zavedú účinný systém kontrol kvality a výsledovateľnosti komunálneho odpadu v záujme zabezpečenia splňania podmienok stanovených v odseku 3 písm. a) a b). Systém môže pozostávať buď z elektronických registrov vytvorených podľa článku 35 ods. 4), technických špecifikácií požiadaviek na kvalitu vytriedeného odpadu alebo rovnocenného opatrenia na zabezpečenie spoľahlivosti a presnosti zhromaždených údajov o recyklovanom odpade.

5. Členské štáty môžu na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c) a d) a článku 11 ods. 3, zohľadniť recykláciu kovov, ktorá sa

vykonáva v súvislosti so spaľovaním, v pomere k podielu spaľovaného komunálneho odpadu, za predpokladu, že recyklované kovy spĺňajú určité požiadavky na kvalitu.

6. Komisia s cieľom zabezpečiť harmonizované podmienky uplatňovania odseku 5 prijme v súlade s článkom 38a delegované akty, v ktorých stanoví spoločnú metodiku výpočtu hmotnosti kovov, ktoré sa recyklovali v súvislosti so spaľovaním, vrátane kritérií kvality recyklovaných kovov.

7. Odpad zaslaný do iného členského štátu na účely prípravy na opätovné použitie, recyklácie alebo spätného zasypávania v predmetnom inom členskom štáte možno započítať k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 len v členskom štáte, v ktorom sa odpad vyzbieral.

8. Odpad vyvezený z Únie určený na prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu možno započítať k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 len v členskom štáte, v ktorom sa vyzbieral, ak sú splnené podmienky odseku 4 a ak vývozca v súlade s nariadením (ES) č. 1013/2006 môže dokázať, že zásielka odpadu spĺňa požiadavky uvedeného nariadenia a že spracovanie odpadu mimo Únie prebehlo za podmienok, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami relevantných právnych predpisov Únie v oblasti životného prostredia.“.

12. Vkladá sa tento článok 11b:

„Článok 11b

Správa včasného varovania

1. Komisia v spolupráci s Európskou environmentálnou agentúrou vypracuje správu o pokroku pri dosahovaní cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 písm. c) a d) a článku 11 ods. 3, a to najneskôr tri roky pred uplynutím každej lehoty stanovenej v uvedených ustanoveniach.

2. Správy uvedené v odseku 1 musia obsahovať:

- a) odhad stavu dosahovania cieľov za každý členský štát;
- b) zoznam členských štátov, v prípade ktorých hrozí, že ciele nedosiahnu v príslušných lehotách, ku ktorému sú pripojené vhodné odporúčania pre dotknuté členské štáty.“

13. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia triedený zber biologického odpadu v prípadoch, keď je technicky, environmentálne a hospodársky realizovateľný a vhodný, aby sa zabezpečili relevantné kvalitatívne normy týkajúce sa kompostu a dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. a), c) a d) a článku 11 ods. 3.

V prípade potreby v súlade s článkami 4 a 13 prijímú opatrenia na podporu:

- a) recyklácie vrátane kompostovania a digescie biologického odpadu;
- b) spracovania biologického odpadu takým spôsobom, ktorý spĺňa vysokú úroveň ochrany životného prostredia;
- c) používania environmentálne bezpečných materiálov vytvorených z biologického odpadu.“

14. V článku 26 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Členské štáty môžu oslobodiť príslušné orgány od povinnosti viesť register zariadení alebo podnikov vykonávajúcich zber alebo prepravu maximálne 20 ton odpadu, ktorý nie je nebezpečný, ročne.

Komisia môže v súlade s článkom 38a prijať delegované akty s cieľom upraviť hraničnú hodnotu množstiev odpadu, ktorý nie je nebezpečný.“

15. Článok 27 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty stanovujúce minimálne technické normy pre činnosti týkajúce sa spracovania odpadu, ktoré si vyžadujú povolenie podľa článku 23, ak existujú dôkazy o tom, že by dané minimálne normy mali prínos z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty stanovujúce minimálne technické normy pre činnosti, ktoré si vyžadujú registráciu podľa článku 26 písm. a) a b), ak existujú dôkazy o tom, že by dané minimálne normy znamenali prínos z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, alebo by slúžili na predchádzanie narušeniu vnútorného trhu.“

16. Článok 28 sa mení takto:

a) odsek 3 sa mení takto:

i) písmeno b) sa nahrádza takto:

„b) existujúce systémy zberu odpadu a hlavné zariadenia na zneškodňovanie a zhodnocovanie odpadu vrátane akýchkoľvek osobitných opatrení pre odpadové oleje, nebezpečný odpad, odpad obsahujúci významné množstvá surovín mimoriadne dôležitých pre hospodárstvo Únie, pri ktorých existuje značné riziko nedostatku zásobovania, alebo toky odpadu, ktoré upravujú osobitné právne predpisy Únie;“;

ii) dopĺňa sa toto písmeno f):

„f) opatrenia na boj proti všetkým podobám znečisťovania odpadu a na vyčistenie od všetkých typov odpadu.“;

b) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Programy odpadového hospodárstva musia byť v súlade s požiadavkami programovania odpadového hospodárstva stanovenými v článku 14 smernice 94/62/ES a cieľmi stanovenými v článku 11 ods. 2 a 3 tejto smernice a požiadavkami v článku 5 smernice 1999/31/ES.“

17. Článok 29 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Členské štáty zavedú programy predchádzania vzniku odpadu, v ktorých stanovia opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu v súlade s článkami 1, 4 a 9.“;

b) odseky 3 a 4 sa vypúšťajú.

18. V článku 33 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví formát na oznamovanie informácií o prijímaní daných plánov a programov a ich podstatných revíziách. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 2.“

19. Článok 35 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Zariadenia alebo podniky uvedené v článku 23 ods. 1, pôvodcovia nebezpečného odpadu a zariadenia a podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú nebezpečný odpad v rámci svojej profesionálnej činnosti, alebo ktoré pôsobia ako obchodníci s nebezpečným odpadom, alebo jeho sprostredkovatelia, vedú chronologické záznamy o množstve, povahe a pôvode odpadu a prípadne aj mieste určenia, frekvencii zberu, spôsobe prepravy a plánovanej metóde spracovania uvedeného odpadu. Dané informácie sprístupňujú príslušným orgánom prostredníctvom elektronického registra alebo registrov, ktoré sa majú vytvoriť podľa odseku 4.“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky 4 a 5:

„4. Členské štáty vytvoria elektronický register alebo koordinované registre na zaznamenávanie údajov o nebezpečnom odpade uvedené v odseku 1, ktoré sa vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu. Takéto registre môžu vytvoriť aj pre iné toky odpadu, predovšetkým pre toky odpadu, pre ktoré sú v právnych predpisoch Únie stanovené ciele. Členské štáty využívajú údaje o odpade, ktoré im poskytujú priemyselné subjekty v Európskom registri uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok zriadenom na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006(*).

5. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálne podmienky prevádzky týchto registrov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 2.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).“

20. V článku 36 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zakázať zanechanie odpadu, neriadené skládkovanie odpadu alebo nekontrolované nakladanie s ním vrátane znečisťovania odpadom.“

21. Článok 37 sa nahrádza takto:

„Článok 37

Podávanie správ

1. Členské štáty nahlasujú Komisii údaje o vykonávaní článku 11 ods. 2 písm. a) až d) a článku 11 ods. 3 za každý kalendárny rok. Tieto údaje zasielajú elektronicky do 18 mesiacov od konca roka nahlasovania, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 6. Prvá správa sa vzťahuje na údaje za obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020.

2. Členské štáty nahlasujú Komisii údaje o vykonávaní článku 9 ods. 4 písm. každé dva roky. Tieto údaje zasielajú elektronicky do 18 mesiacov od konca obdobia nahlasovania, za ktoré sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 6. Prvá správa sa vzťahuje na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2021.

3. Na účely overenia súladu s článkom 11 ods. 2 písm. b) sa údaje o množstve odpadu použitého na spätné zasypávanie musia v správach uvádzať oddelene od údajov o množstve odpadu pripraveného na opätovné použitie alebo recyklovaného odpadu. Opätovné spracovanie odpadu na materiály, ktoré sa majú použiť na činnosti spätného zasypávania, sa oznamuje ako spätné zasypávanie.

4. K údajom, ktoré členské štáty oznamujú v súlade s týmto článkom, musí byť pripojená správa o kontrole kvality a správa o opatreniach prijatých podľa článku 11a ods. 4.

5. Komisia preskúma údaje nahlásené v súlade s týmto článkom a uverejní správu o výsledkoch preskúmania. Táto správa musí obsahovať posúdenie systému zberu údajov, zdrojov údajov a metodiky použitej v členských štátoch, ako aj úplnosti, spoľahlivosti, včasnosti a konzistentnosti údajov. Posúdenie môže obsahovať aj konkrétne odporúčania na zlepšenie. Správa sa vypracúva každé tri roky.

6. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých stanoví formát na nahlasovanie údajov podľa odsekov 1 a 2 a na nahlasovanie činností spätného zasypávania. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 39 ods. 2.“

22. Článok 38 sa nahrádza takto:

„1. Komisia môže vypracovať usmernenia k výkladu vymedzení pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie.

Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom špecifikovať uplatňovanie vzorca pre spaľovne, ktorý sa uvádza v prílohe II časti R1. Môžu sa zohľadniť miestne klimatické podmienky, ako napr. tuhosť zimy a potreba kúrenia, pokiaľ ovplyvňujú množstvá energie, ktoré možno technicky využiť alebo vyrobiť vo forme elektrickej energie, kúrenia, chladenia alebo spracovania pary. Môžu sa zohľadniť aj miestne podmienky najvzdialenejších regiónov uznaných v článku 349 tret'om pododseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie a území uvedených v článku 25 Aktu o prístúpení z roku 1985.

2. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom zmeniť prílohy I až V vzhľadom na vedecký a technický pokrok.

3. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 38a delegované akty potrebné na zmenu prílohy VI.“

23. Vkladá sa tento článok 38a:

„Článok 38a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1, článku 11a ods. 2, článku 11a ods. 6, článku 26,

článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 1, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 na dobu neurčitú od [*enter date of entry into force of this Directive*].

3. Delegovanie právomocí uvedených v článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1, článku 11a ods. 2, článku 11a ods. 6, článku 26, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 1, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1, článku 11a ods. 2, článku 11a ods. 6, článku 26, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 1, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament ani Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

24. Článok 39 sa nahrádza takto:

„Článok 39

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011(*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

25. Príloha VI sa dopĺňa v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr [*insert date eighteen months after the entry into force of this Directive*]. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda